

Sygn. akt IX K 87/15

2 Ds 33/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku IX Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Kucal

Protokolant: stażysta Justyna Koczor

przy udziale Prokuratora Rafała Łazarczyka

po rozpoznaniu dnia 21 kwietnia 2015 r., 28 kwietnia 2015r., 26 maja 2015r., 16 czerwca 2015r., 30 lipca 2015r., 17 września 2015r. sprawy:

B. Z. (Z.)

s. J. i J.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 listopada 2014 roku w R. przy ulicy (...), poprzez wprowadzenie w błąd pracownika magazynu (...), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia cudzym mieniem w postaci rur kanalizacyjnych PCV o łącznej wartości 2961,36 złotych na szkodę C. K.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego B. Z. za winnego tego, że w dniu 21 listopada 2014 roku w R. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia 4 sztuki rur kanalizacyjnych P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400mm i długości 3mb każda o łącznej wartości 2690zł oraz 2 sztuki rur kanalizacyjnych litych PCV z kielichami o średnicy \varnothing 200mm i długości 3mb każda SN8 o łącznej wartości 470 zł na szkodę C. K., czym wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej stanowi kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

2. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;

3. na mocy art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C. K. kwoty 3160 zł (trzy tysiące sto sześćdziesiąt złotych);

4. na mocy art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 969,99 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych dziewięć dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) oraz opłata w wysokości 280 zł (dwieście osiemdziesiąt złotych).

Sędzia

Sygn. akt IX K 87/15

UZASADNIENIE

C. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w R.. Świadczy on usługi związane z budową kanalizacji, melioracji oraz wodociągów. Magazyny firmy oraz jej baza sprzętowa znajduje się w R. przy ul. (...). Na tym terenie składowane są urządzenia i materiały budowlane, w tym m.in. rury kanalizacyjne. Jest to również miejsce prowadzenia działalności gospodarczej przez R. K. – syna C. K..

C. K. od dnia 25 października 2014r. przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w R. w związku z chorobą. W dniu 21 listopada 2014 r. około godziny 10:00 na teren magazynu przy ul. (...) w R. przyjechał oskarżony B. Z.. Poruszał się wówczas pojazdem marki M. (...) koloru białego. Po opuszczeniu samochodu mężczyzna udał się do biura, gdzie zastał pracownika R. B. B. i poinformował go, że przyjechał po rury PCV, które znajdowały się na terenie firmy i oświadczył, że wcześniej uzgadniał to z właścicielem rur C. K.. B. B. (2) kojarzył z widzenia oskarżonego gdyż przyjeżdżał wcześniej na teren firmy. B. B. (2) nie pytał go o nic więcej i zajął się swoją pracą. Oskarżony przystąpił do załadowywania na swój samochód 4 sztuk rur kanalizacyjnych P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda oraz 2 sztuk rur kanalizacyjnych litych PCV z kielichami o średnicy \varnothing 200 mm i długości 3 mb każda SN8. Obserwując jednak B. Z. B. B. (2) doszedł do wniosku, że jego zachowanie jest dziwne i podejrzane, w związku z czym próbował skontaktować się telefonicznie z R. K., ale ten nie odbierał telefonu. Postanowił zrobić więc zdjęcia swoim telefonem komórkowym żeby mieć potwierdzenie, że rury zostały zabrane przez oskarżonego. Po załadowaniu wszystkich rur B. Z. natychmiast odjechał.

Po kilku godzinach na teren firmy przyjechał R. K., a B. B. (2) zrelacjonował mu całe zdarzenie. W celu zweryfikowania otrzymanych od pracownika informacji, R. K. odwiedził swojego ojca i zapytał go czy wyrażał zgodę oskarżonemu na zabranie rur kanalizacyjnych z terenu magazynu. C. K. oświadczył wówczas synowi, że nie było żadnych uzgodnień z B. Z. odnośnie rur kanalizacyjnych.

Pomimo licznych prób nawiązania kontaktu telefonicznego z B. Z. ani C. K. ani jego synowi R. K. nie udało się wyjaśnić z oskarżonym okoliczności zdarzenia z dnia 21 listopada 2014r. gdyż ten nie odbierał telefonu.

Przedmiotowe rury zostały zakupione przez C. K. we wrześniu i październiku 2011r. i stanowiły pozostałość z zakończonej inwestycji w Ż..

Ostatecznie 4 rury kanalizacyjne P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda oskarżony zawiózł na teren posesji w S. przy ul. (...) należącej do R. P..

(zeznania C. K. k. 26, k. 41-42, k. 62, zeznania R. K. k. 3-4, k. 9, k. 62-63, zeznania B. B. (2) – k. 23, k. 63, zeznania R. P. – k. 70, dokumentacja fotograficzna – k. 6-7, faktury VAT k. 28-29)

Wartość przechowywanych przez okres 3 lat 4 sztuk rur kanalizacyjnych P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda według stanu na dzień 21 listopada 2014r. wynosiła 2.690 zł, zaś wartość przechowywanych przez okres 3 lat 2 sztuk rur kanalizacyjnych litych PCV z kielichami o średnicy \varnothing 200 mm i długości 3 mb każda SN8 na dzień 21 listopada 2014r. wynosiła 470 zł.

(opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości k. 75-83)

Oskarżony B. Z. był karany (karta karna oskarżonego k. 43-44, k. 97-98)

Oskarżony w toku prowadzonego dochodzenia nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w dniu 29 stycznia 2015r. wyjaśnił (k. 38), że na początku sierpnia 2014r. otrzymał zlecenie na budowę kanalizacji w miejscowości S. dla firmy (...) sp. z o.o. w K.. Zlecenie to zostało mu powierzone przez C. K.. Kanalizację wykonał

z materiału powierzzonego przez inwestora. W trakcie wykonywania robót drogowych otrzymał prywatne zlecenie na wykonanie melioracji na terenie tej budowy. Podczas wykonywanych prac codziennie kontaktował się z C. K. i ustalił z nim, że na terenie jego magazynu mieszczącego się w R. przy ul. (...) znajdują się 4 używane rury PCV, które idealnie pasowały do wykonania zlecenia. Zapytał go więc jaką cenę chce otrzymać za metr bieżący tej rury, po czym zaproponował C. K. kwotę 50 zł za metr bieżący, na co ten przystał. Oskarżony podkreślił, że powiedział pokrzywdzonemu, że jeżeli zajdzie taka potrzeba to zabierze te rury z jego posesji. Pod koniec listopada 2014r. zgodnie z ustaleniami dokonany z C. K. przyjechał na teren jego magazynów celem zabrania tych rur. Po przyjeździe udał się do biura firmy, poinformował pracownika o pseudonimie (...), którego znał z widzenia, że zabiera rury zgodnie z ustaleniami z C.. W dalszej kolejności załadował tylko 4 rury PCV o średnicy 400 mm o długości 3 m każda. Podkreślił, że zabrane przez niego rury były używane, nie miały uszczelek. Po wykonaniu zlecenia i po rozliczeniu robót, zgodnie z ustaleniami z C. K., w styczniu 2015r. przekazał przekazem pocztowym kwotę 600 zł na adres domowy pokrzywdzonego.

W dniu 11 lutego 2015r. w trakcie konfrontacji z pokrzywdzonym wyjaśnił (k. 41-42), że przed rzekomą kradzieżą praktycznie codziennie spotykał się z C. K. na kawie. Często rozmawiali o tym, że jeżeli on będzie potrzebował rury to może je wykorzystać, a co do kwestii finansowych dogadają się po zakończeniu robót. Wskazał, że kilkakrotnie odwiedził pokrzywdzonego w szpitalu, informował go o tym, że wykorzysta rury PCV do własnego zlecenia. Pokrzywdzony twierdził, że nie ma problemu. Udał się zatem na teren magazynu, powiedział pracownikowi w biurze, że po uzgodnieniach z C. K. zabiera rury. Wyjaśnił, że wykorzystał je do prac kanalizacyjnych na budowie w miejscowości S.. Po zakończeniu i rozliczeniu zleconych prac przekazem pocztowym przesłał na adres pokrzywdzonego kwotę 600 zł, ale C. K. odesłał przesłane mu pieniądze. Oskarżony podkreślił, że z terenu magazynu pokrzywdzonego zabrał tylko 4 sztuki używanych niekompletnych rur średnicy 400 mm i długości 3 metry. Jego zdaniem wskazywana przez pokrzywdzonego wartość rur jest mocno zawyżona.

Na rozprawie głównej w dniu 21 kwietnia 2015r. oskarżony również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił udzielania odpowiedzi na pytania Sądu (k. 61v). Na pytanie obrońcy wyjaśnił natomiast, że rury znajdują się na powierzchni u inwestora w miejscowości S..

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Z uwagi na brak potwierdzenia twierdzeń oskarżonego w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności mając na uwadze fakt, że wyjaśnienia te pozostają w oczywistej sprzeczności ze spójnymi, stanowczymi oraz logicznymi zeznaniami świadków C. K., R. K. i B. B. (2), które Sąd podzielił oraz z jednoznaczną dokumentacją fotograficzną, Sąd odmówił im wiary.

Pokrzywdzony C. K. stanowczo zaprzeczał aby ustalał z oskarżonym cenę 600 zł za rury kanalizacyjne, zaznaczył jednocześnie, że nie było mowy o wykorzystaniu przez oskarżonego rur bez jego wiedzy. Pokrzywdzony wskazywał, że nie miał możliwości sprzedaży spornych rur oskarżonemu albowiem rzeczy te stanowiły własność jego firmy, która nie ma prawa ani też koncesji na sprzedaż materiałów budowlanych. Jednocześnie podkreślał, że oprócz 4 rur o średnicy 400 mm długości 3 m typu P., oskarżony zabrał także 2 rury o średnicy 200 mm długości 3 m. Pokrzywdzony dodał, że zabrane przez oskarżonego rury były pełnowartościowe, nieużywane oraz posiadały ważne normy techniczne, choć nie miały uszczelek, gdyż te znajdowały się w innym magazynie. Wskazał również, że jego żona pod jego nieobecność omyłkowo przyjęła przekaz pieniężny na kwotę 600 zł, ale on go jeszcze tego samego dnia odesłał pieniądze.

W tym miejscu zaznaczyć wypada, że gdyby rzeczywiście oskarżony miał czyste intencje, a całe zdarzenie było jedynie zwykłym nieporozumieniem, B. Z. oddałby pokrzywdzonemu sporne rury, a przede wszystkim nawiązałyby z C. K. jakikolwiek kontakt, czego jednak nie uczynił.

B. B. (2) z kolei wskazywał, że pomimo tego, że oskarżony poinformował go, iż zgodnie z ustaleniami z C. K. przyjechał zabrać rury PCV, odebrał jego zachowanie jako dziwne i podejrzane, dlatego też próbował skontaktować się ze swoim szefem R. K.. Ponieważ mężczyzna nie odebrał połączenia, postanowił wykonać zdjęcia telefonem komórkowym

na potwierdzenie tego, że oskarżony zabiera przedmiotowe rury. Świadek wskazał nadto, że przed tym zdarzeniem oskarżony przyjeżdżał do firmy niemalże codziennie, natomiast po tym dniu nie przyjechał ani razu.

R. K. podkreślał, że od razu po uzyskaniu informacji od swojego pracownika B. B. (2) skontaktował się z ojcem, który poinformował go, że nie było żadnych uzgodnień z oskarżonym odnośnie zabrania przez niego z terenu magazynu rur PCV.

Wskazać należy, że sporządzona przez B. B. (2) dokumentacja fotograficzna (k. 6, k. 7) jednoznacznie wskazuje, że oskarżony zabrał 4 sztuki rur kanalizacyjnych o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda oraz 2 sztuki rur kanalizacyjnych o średnicy \varnothing 200 mm i długości 3 mb. Na zdjęciu z k. 7 widać załadowane na naczepie samochodu 4 sztuki rur o średnicy \varnothing 400 mm, a w jednej z tych rur znajduje się rura o średnicy \varnothing 200 mm. Z kolei na zdjęciu z k. 6 widać, jak oskarżony niesie do samochodu drugą rurę o średnicy \varnothing 200 mm.

Sąd również podzielił zeznania R. P., który wskazywał, że na jego posesję przy ul. (...) w S. oskarżony przywoził rury PCV. Świadek nie potrafił jednak wskazać dokładnej ich ilości oraz ich stanu, z tym, że podkreślił, iż nie pochodziły one z fabryki. Wskazał, że na pewno były 4 rury „pofalowane”, które dalej leżą u niego na posesji oraz rury „gładkie”.

Celem zweryfikowania wartości rynkowej skradzionych rur na dzień dokonania kradzieży, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania ruchomości J. R. (k. 75-86). Biegły w celu określenia wartości ruchomości zastosował podejście kosztowe, metodę kosztów zastąpienia. Wartość przechowywanych przez okres 3 lat 4 sztuk rur kanalizacyjnych P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda według stanu na dzień 21 listopada 2014r. biegły określił na kwotę 2.690 zł, zaś wartość przechowywanych przez okres 3 lat 2 sztuk rur kanalizacyjnych litych PCV z kielichami o średnicy \varnothing 200 mm i długości 3 mb każda SN8 na dzień 21 listopada 2014r. biegły określił na kwotę 470 zł.

Sąd powyższą opinię w pełni podzielił, jako jasną, spójną, wewnętrznie niesprzeczną. Biegły przedstawił w sposób szczegółowy metodę jaką przyjął przy wyliczeniu wartości ruchomości, wskazał dlaczego taką właśnie metodę wybrał, przeprowadził precyzyjne wyliczenia i wysnuł z nich prawidłowe wnioski. Ponadto trzeba zaakcentować, iż opinia została sporządzona również po przeprowadzeniu oględzin 4 rur kanalizacyjnych P. S. z kielichami o średnicy \varnothing 400 mm.

Sąd dał również wiarę zgromadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, które zostały sporządzone przez uprawnione i kompetentne do tego osoby w ich zakresie działania, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności podważające ich wiarygodność.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdzić należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, iż wina i sprawstwo oskarżonego B. Z. nie budzi wątpliwości. Przypisany oskarżonemu czyn Sąd zakwalifikował jako występki z art. 278 § 1 k.k. Przepistwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią 278 § 1 k.k. jest własność, posiadanie. Zachowanie karalne sprawcy występkę z art. 278 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Działanie sprawcy w/w występkę musi być działaniem umyślnym i to z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na cel w postaci przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy niewątpliwie, iż oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k., którego dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Oskarżony w sposób bezprawny, nieuprawniony wyjął mienie spod władztwa pokrzywdzonego, obejmując je we własne władanie. Działanie oskarżonego było przy tym działaniem umyślnym i to z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na cel w postaci przywłaszczenia zabranych 4 sztuk rur kanalizacyjnych P. S. z

kielichami o średnicy \varnothing 400 mm i długości 3 mb każda o łącznej wartości 2.690 zł oraz 2 sztuk rur kanalizacyjnych litych PCV z kielichami o średnicy \varnothing 200 mm i długości 3 mb każda SN8 o łącznej wartości 470 zł na szkodę C. K..

Karygodność czynu przypisanego oskarżonemu nie może budzić żadnych wątpliwości, a stopień jego społecznej szkodliwości nie jest niski. Świadczy o tym przede wszystkim rodzaj naruszonego działaniem oskarżonego dobra jakim jest mienie, ale także sposób i okoliczności popełnienia czynu.

Czyn przypisany oskarżonemu jest zawiniony, gdyż w momencie jego popełnienia nie zachodziły żadne przesłanki wyłączające lub umniejszające jego winę. Wynika z tego zatem, że można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. W tych okolicznościach, zasadnym jest postawienie mu zarzutu, że mimo możliwości wyboru postępowania nie dał posłuchu normie prawnej. Należy nadto wskazać, że oskarżony jako osoba w pełni zdolna do rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, umyślnie nie zastosował się do podstawowych zasad współżycia społecznego służących poszanowaniu cudzej własności.

Przy wymiarze kary za przypisany oskarżonemu czyn Sąd miał na uwadze aby nie przekraczała ona stopnia ich winy oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości. Sąd baczył, by orzeczone kara spełniała również swe cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, uświadamiając mu naganność jego postępowania. Wpływ na wymiar kary miały także względy prewencji ogólnej. Kara ta świadczy o braku tolerancji dla tak karygodnego zachowania jakiego dopuścił się oskarżony. Kara ta ma również uświadomić społeczeństwu konieczność respektowania podstawowych zasad współżycia społecznego oraz wskazuje na to, że brak poszanowania obowiązującego prawa, jego lekceważenie powoduje szereg niekorzystnych i dotkliwych konsekwencji.

Zdaniem Sądu karą adekwatną, spełniającą swoje funkcje i obejmująca jednocześnie całą karygodność działania sprawców, będzie wymierzona każdemu z nich na mocy art. 278 § 1 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł.

Przy wymiarze kary, Sąd uwzględnił także właściwości i warunki osobiste oskarżonego. Oskarżony 41 lat, posiada wykształcenie zawodowe - monter instalacji sanitarnych, prowadzi własną działalność gospodarczą z czego uzyskuje dochód około 3.000 zł netto, na jego utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci.

Sąd wymierzając oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności karę grzywny kierował się potrzebą zaakcentowania nieopłacalności popełniania przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd ustalił liczbę stawek dziennych z uwzględnieniem stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego. Określając wysokość jednej stawki dziennej Sąd zaś wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Zważywszy na treść art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz dotychczasowy sposób życia oskarżonego oraz prezentowaną postawę, Sąd, zgodnie z przewidzianym przez ustawodawcę prymatem kar wolnościowych, przyjął, że istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna wyrażająca się w przekonaniu, iż nie popełni ponownie przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. W związku z powyższym, Sąd warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. W ocenie Sądu orzeczonej wobec oskarżonego kara wolnościowa osiągnie swoje cele i nie ma potrzeby silniejszego oddziaływania na oskarżonego w kierunku zmiany jego postawy wobec dóbr chronionych prawem, a wskazany okres próby jest w ocenie Sądu, wystarczający, a zarazem konieczny dla zweryfikowania przyjętej prognozy względem przyszłego zachowania oskarżonego.

Sąd na mocy art. 46 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego C. K. kwoty 3.160 zł. Kwota ta stanowi bowiem sumę strat w mieniu, jakiej na skutek bezprawnego działania oskarżonego doznał pokrzywdzony.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt. 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądono od oskarżonego koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa, na które złożyły się wydatki w kwocie 969,99 zł oraz opłata w kwocie 280 zł. Sąd po zweryfikowaniu sytuacji osobistej i majątkowej oskarżonego, uznał, że uiszczenie tychże należności na rzecz Skarbu Państwa znajduje się w zasięgu jego możliwości finansowych i nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.

Sędzia